

РЕШЕНИЕ

№ 8092

гр. София, 18.12.2013 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, IV КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ,
в публично заседание на 29.11.2013 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Петя Стоилова

ЧЛЕНОВЕ: Наталия Ангелова

Боряна Бороджиева

при участието на секретаря Цветанка Митакева и при участието на прокурора Костов, като разгледа дело номер **9448** по описа за **2013** година докладвано от съдия Петя Стоилова, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл.208-228 АПК вр. чл.63, ал.1 ЗАНН.

Образувано е по касационна жалба на процесуален представител – юрк. Т. на Председателя на Комисията за регулиране на съобщенията /КРС/ срещу съдебно решение от 12.06.2013г., по н.а.х.дело № 16225/2012 година по описа на Софийски районен съд /СРС/, Наказателно отделение, 21^{-ви} състав, с което е отменено наказателно постановление /НП/ № 0150/09.04.2012 година, издадено от председателя на КРС, с което на [фирма] на основание чл.325, ал.1, във вр. чл. 336 от Закона за електронните съобщения /ЗЕС/ е наложено наказание „имуществена санкция” в размер на 60 000 лв. за нарушение по чл.325, ал.1, във вр. чл.31, ал.1 от Функционалните спецификации за осъществяване на преносимост на национално значими номера при промяна на доставчика на обществена мобилна телефонна услуга /Функционалните спецификации/, във вр. чл.2.7.1 от Разрешение № 01399/08.04.2009 г. за ползване на индивидуално определен ограничен ресурс – номера за осъществяване на обществени електронни съобщения чрез обществена електронна съобщителна мрежа, с предоставен индивидуално определен ограничен ресурс - радиочестотен спектър и предоставяне на обществена телефонна услуга и всички услуги, включени в стандарта GSM и/или UMTS /Разрешението/.

В жалбата се навеждат доводи за неправилно приложение на материалния закон - касационно основание по чл.348, ал.1, т.1 НПК вр. чл.63, ал.1 ЗАНН. Излага

подробни съображения в подкрепа на тезата, че не са нарушени сроковете за образуване на административнонаказателно производство. Счита, че в противоречие с материалния закон, СРС е приел, че в АУАН и НП не е посочена датата на извършване на нарушението. Твърди, че в АУАН и НП нарушението е описано, както и доказателствата в подкрепа на повдигнатото обвинение. Изтъква, че нарушението е установено по несъмнен начин. Моли съдът да постанови решение, с което да отмени решението на Софийски районен съд и да потвърди наказателното постановление.

В съдебно заседание пред Административен съд София-град, касаторът не се представлява.

Ответникът по касационната жалба – [фирма] не се явява, от пълномощника му – адв.Е.Ц. е депозирана молба на 21.11.2013 г., с която моли да се даде ход на делото и представя писмени бележки, в които изразява становище за правилност на обжалваното решение.

Представителят на Софийска градска прокуратура дава становище за неоснователност на касационната жалба.

Съдът след като взе предвид релевираните с жалбата касационни основания по смисъла на чл. 348 от НПК и служебно на основание чл. 218, ал.2 от АПК, провери изцяло съответствието на атакуваното решение с процесуалните изисквания, свързани със съществуването и упражняването на субективното публично право на жалба и с материалния закон, намира за установено следното:

Касационната жалба е процесуално допустима, подадена в срок и от надлежна страна. Разгледана по същество е основателна, поради следните съображения:

С обжалваното решение е отменено наказателно постановление № 0150 от 09.04.2012г., издадено от председателя на КРС, с което на [фирма] за нарушение на чл.325, ал.1 от ЗЕС във вр. с т.2.7.1 от разрешение № 01399/08.04.2009г. за ползване на индивидуално определен ограничен ресурс – номера за осъществяване на обществени електронни съобщения чрез обществена електронна съобщителна мрежа, с предоставен индивидуално определен ограничен ресурс – радиочестотен спектър и предоставяне на обществена телефонна услуга и всички услуги, включени в стандарта GSM и/или UMTS /Разрешението/, във връзка с чл. 31, ал. 1 от Функционални спецификации за осъществяване на преносимост на национално значими номера при промяна на доставчика на обществена мобилна телефонна услуга /ФС/, на основание чл. 53 ал. 1, вр.чл.83 от ЗАНН, във вр. с чл.325, ал.1 от ЗЕС във вр. с т.2.7.1 от Разрешението, във вр. с чл. 31, ал.1 от ФС, във вр. с чл.336 от ЗЕС е наложена „имуществена санкция” в размер на 60 000 лева.

За да отмени обжалваното НП районният съд, след като е констатирал фактите по делото е приел, че е нарушена разпоредбата на чл. 34, ал. 1 от ЗАНН, според която не се образува административно наказателно производство, ако не е издаден акт за установяване на административно нарушение в тримесечен срок от откриване на нарушителя. Съдът е констатирал, че административно наказателното производство е образувано по жалба на Ж. Д. Н. – абонат на мобилен телефонен номер, предоставен й от „К. Б. М.” ЕАД, подадена до КРС. Въззивният съд е приел, че от 24.06.2011 г., когато е подадена жалбата до КРС започва да тече 3 - месечния срок, в който административно наказващият орган следва да извърши проверка и да издаде акт за установяване на административно нарушение. Направен е извод, че АУАН е съставен на 19.10.2011г., след изтичане на 3-месечния срок по чл. 34, ал. 1 от ЗАНН. Това е дало основание на съда да приеме, че е налице съществено процесуално

нарушение, което е достатъчно да се отмени издаденото наказателно постановление само на това процесуално основание.

СРС е разгледал спора по същество и е констатирал, че е налице нарушение на изискванията на чл. 57, ал.1, т.5 от ЗАНН, тъй като в НП не е посочена дата на която е извършено нарушението, както и не са посочени в пълен обем обстоятелствата, при които е извършено нарушението.

Обжалваното съдебно решение е валидно и допустимо, постановено по подадена в срок жалба срещу НП № 0155 от 09.04.2012г, издадено от председателя на КРС. Не са изтекли, както сроковете по чл. 34 ЗАНН, така и абсолютната погасителна давност за административнонаказателно преследване.

Решението на СРС е правилно като краен резултат, но не с мотивите изложени в същото.

Изводът на СРС, че АУАН е съставен след изтичането на тримесечния преклузивен срок по чл. 34, ал. 1 предл. 2 от ЗАНН е неправилен. Съгласно Тълкувателно решение № 48/81г. на ОСНК на ВС - т. 2 от задължителните указания на т. 1, тримесечният срок по чл. 34, ал. 1 от ЗАНН започва да тече от момента, в който всички факти и обстоятелства от състава на нарушението са достигнали до знанието на компетентния административно наказващ орган. Датата на подаване на жалбата от Ж. Д. Н. е изцяло неотнормима към срока по чл. 34, ал. 1 от ЗАНН, тъй като жалбата по своята същност е непроверено твърдение за наличието на извършено нарушение. Служителят в КРС, упълномощен да съставя актове за установяване на административни нарушения е извършил проверка в [фирма] и е съставил констативен протокол за нея на 28.07.2011г. Това е датата, на която може да се твърди, че административно наказващият орган е узнал, че има извършено нарушение и кой е нарушителят. Актът за установяване на административно нарушение е съставен на 19.10.2011г., тоест в срока по чл. 34, ал. 1 от ЗАНН.

Въззивният съд не се е произнесъл по същество на спора и по всички възражения в жалбата срещу наказателното постановление, а го е отменил на процесуално основание, без да обсъди дали е извършено административното нарушение, за което е наложена имуществената санкция. Допуснато е съществено нарушение на съдопроизводствените правила по смисъла на чл.222, ал. 2, т. 1 от АПК.

Предвид горното, съдът счита, че обжалваното съдебно решение следва да бъде отменено, а делото да се върне на въззивния съд за произнасяне по съществото на жалбата срещу наказателното постановление.

Административен съд София –град, IV^{-ти} касационен състав, на основание чл.221,ал.2 във вр. чл. 222, ал. 2, т. 1 от АПК

РЕШИ:

ОТМЕНЯ решение на СРС от 12.06.2013г. постановено по н.а.х.д.№ 16225/2012 година, НО, 21^{-ви} състав.

ВРЪЩА делото на друг състав на същия съд.

Решението не подлежи на обжалване или протест.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ: 1.

2.

